

tisk, at han, hvor det drejer sig om Skibe, der er indrettet til Passagerbefordring, skal kunne slutté Aftaler om at medtage Passagerer uden først at skulle indhente Samtykke fra Rederiet.

Fuldmagtens Omfang er iøvrigt omtrent den samme som i den gældende Lov; dog er Udtrykket „Bevaring af Skibet“ noget videregaaende end det nu brugte Udtryk: „Vedligeholdelse“. Skibsførerens Fuldmagt til at antage og afskedige Mandskab omhandles i Sømandslovens §§ 9, 32 og 33.

For de af Skibsføreren indenfor Rammerne af hans Fuldmagt indgaaede Rets-handler hæfter Rederen personligt, dog at hans Ansvar i Henhold til Forslagets § 254 Nr. 8 (nu § 70, Nr. 8) er begrænset, for saa vidt angaar Forpligtelser, der grunder sig paa, at Skibsføreren i denne sin Egenskab udenfor Skibets Hjemsted har truffet en Aftale eller Foranstaltning med Henblik paa, hvad der er virkelig nødvendigt til Bevaring af Skibet eller Fortsættelse af Rejsen, medmindre Grunden er, at Skibets Udrustning eller Proviantering ved Rejsens Begyndelse har været utilstrækkelig eller mangelfuld, eller Rederen særskilt har givet Fuldmagt eller godkendt Forpligtelsen. I Henhold til Sølovens § 267, Nr. 5, er der knyttet Søpanteret i Skib og Fragt til Fordringer, der grunder sig paa, at Skibsføreren i denne sin Egenskab udenfor Skibets Hjemsted har truffet Aftale eller Foranstaltning med Henblik paa, hvad der er virkelig nødvendigt til Bevaring af Skibet eller Fortsættelsen af Rejsen, uden at det gør nogen Forskel, om Skibsføreren tillige er Ejer af Skibet, eller om Fordringen tilkommer ham selv eller andre.

Til § 49, jfr. § 52.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til den nugældende Bestemmelse. Retten til at sælge af Ladningen er dog begrænset til saadanne Tilfælde, hvor der kan siges at foreligge „Nødsfald“, jfr. den nugældende § 52. I Konsekvens heraf har man slettet sidste Sætning i § 52.

Til §§ 50 og 51.

Ophævelsen af disse Paragraffer er anset som en naturlig Konsekvens af den ændrede Affattelse af § 48.

Til § 54.

Ifølge Sølovens §§ 54—57, som disse nu lyder, har Skibsføreren en selvstændig legal Fuldmagt for Ladningsejeren, for saa vidt angaar Foranstaltninger, der sigter til Ladningens Bevaring eller Viderebefordring, samt til paa Ladningsejerens Vegne at optræde som Sagsøger i Søgmaal, der angaar Ladningen.

En saadan Stillingsfuldmagt har ikke hidtil været tillagt Bortfragteren som saadan. Bl. a. under Hensyn til Agentvæsenets Udvikling i Nutiden har man imidlertid ment, at det vilde være naturligt at give ogsaa Bortfragteren (og derigennem hans andre Fuldmægtige) en tilsvarende Fuldmagt, og man har derfor i Forslagets §§ 102—104 tillagt Bortfragteren en Fuldmagt, der i Realiteten svarer til den Skibsføreren ved Sølovens §§ 54—57 hidtil tillagte.

Da det er Bortfragteren, der har indgaaet Kontraktsforholdet med Befragteren, har man fundet det naturligt at give de nærmere Regler om Fuldmagtens Omfang og Ladningsejerens Hæftelse for de i Henhold hertil indgaaede Forpligtelser i Befragtningskapitlet og nøjes med i § 54 at henvise til Reglerne om Bortfragterens Fuldmagt.

Som Følge heraf har §§ 55—57 kunnet ophæves.

Til § 59.

Den foreliggende Bestemmelse har været Genstand for megen Diskussion indenfor Sølovsrevisionskommissionerne, men man er blevet staaende ved, at der ikke burde foretages nogen saglig Ændring paa dette Omraade. Medvirkende til dette Resultat har det været, at der ikke fra Skibsførerside er fremkommet Ønske om at faa Bestemmelsen ophævet. I dansk Praksis har Bestemmelsen ikke hidtil været meget an-